

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelijcke En Kerckelycke
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

T'Shertogenbosch, 1627

Noch van Patienci'. Op de wijze: 'k Aenbid u Godtheyt krachtigh.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55083)

Al mijn boos sondigh leven:
Ghy zyt 't ongrondigh goet.

Dat/Sc.

Jesu wilt mijns ontfermen:
Ick blied' in uwe armen:
Daer toe soo hebb' ick lust/
Waer ick my keer' of wende/
Vind' ick my in ellende:
Maer in u vind' ick rust.

Waer/Sc.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:

'k Aenbid u Godtheyt krachtigh, 309.

Mijn ziel verlanght/ o Heere/
Daer u/ mijn hooghste goet.
Gheeft my toch/meer en meere/
In deughden eens voorszpoet:
Want ick seer strijden moet
Tegen dat vleesch rebel:
Gheeft my/o Koningh soet/
Dat ick 't magh temmen suel.

Mijn seughd die is verflommen :

O Godt wilt my bystaen/

'k En heb noch niet begonnen

In

In deughden boozt te gaen.
 Wilt my toch niet versma'en/
 Om mijn ellendigheyt :
 Maer maectt my nu boozt-aen
 Tot uwen dienst berepdt.
 O Godt wilt mijns ontfermen/
 Aenhoort mijn groot misbaer :
 Neemt my in uwen ermen/
 Mijn strydt die valt my swaer.
 Besiet mijn groot ghebaer/
 Maectt my in stryden vroom:
 Op dat ick vry en klaer
 Dooz mijn vanden koom'.
 Och moecht den Geest behouwen
 In my de ober-handt :
 En de natuer verflouwen
 In haren strydt vaillant !
 Och waer mijn ziel gheplant
 Al in der minnen hof/
 Soo soud' dooz 's liefden brandt
 Dat onkruyt worden stof.
 Maer och ! natuer en sinnen
 Die doen my droevigh zijn.
 Want eynden of beginnen
 Sy willen met senijn:
 Sy thoonen eenen schijn
 Van deughd' en medecijn
 In al de wercken mijn.
 O Godt/dit doet my pijn.

O Prince Godt almachtigh/
 Mensiet toch mijnen noodt:
 Menhoozt mijn bidden klachtigh/
 En neemt my op uw' schoot:
 Dat ick magh zyn ontbloot
 Van al dat my nu plaeght:
 Bezijdt van sonden snoedt/
 En al dat u mishaecht.

Noch van Patienci'.

Op de wyse:

Soet Robbertjen.

O Godt verhe: ven/ tot u neem
 Ghy zyt mijn le: ven/ om u ick

ick de vlucht/ | Ghy zyt alleen
 dickmael sucht:

mijn vaste rust/ Die alle mijn swaer
 lijden